

המהפך

נפל בחלקי אושר נדיר חוויתי תחושות מדהימות ! רק פעם בחיי אפשר לעבור התרגשות מסוג זה .

ואלה הם קורות הדברים .

הזמן – יוני 1944 התקרבות החזית המזרחית מערבה וביחד עם זה התקווה שכל כך מצופה רק בחלומות תארנו ש"זה" יקרה , פתאום ראינו שזה מתחיל להיות ממשי . במסע אחרון שלנו על מנת לספק מזון שמענו כבר הדים כבדים של הרעשה , ולעיתים קרובות ראינו את השמים אדומים (סימן לשריפות בסביבה קרובה). כל זה ביחד השרה על החבורה שלנו התרוממות רוח . הדרך חזרה ל"ביתנו" – היער בסמילנה – התנהלה בשקט כשכל אחד מהרהר לעצמו . בסביבות השעה שלוש לפנות בוקר עשינו תחנת ביניים במקום הרגיל על מנת לישון קצת , לנוח ולאגור כוחות לקטע האחרון המסוכן על יד הכפר עם הכלבלב הנבזי .

תוך כדי הנמנום שמעתי פתאום רעשים חזקים מבין עצי היער . התעוררתי מיד וראיתי שהשחר הפציע כבר ושמתי לב שאנחנו נמצאים ממש על סף היער כשהמרחק של מטרים ספורים היער נפסק , ובהמשכו השתרע שדה רחב גדול , בערך כמו מגרש כדורגל . השמש עוד לא עלתה , רק פס ורוד נראה באופק במפגש בין השמים והארץ , רמז שהיא תעלה בקרוב . בשדה זה עמדו להתרחש מאורעות יוצאים מן הכלל . הייתי עד לדרמה כמו באולם תיאטרון וראיתי במה עם תפאורה נדירה . השדה מוקף ביער משלושת צדדיו . רחוק באופק מול עיני אפשר היה להבחין בסימנים של יישוב קטן . התאורה הייתה מעורבת מצד מערב מעלינו שמיים מתבהרים ואיתם כוכבים וירח באור חלש וממולו אור השמש טרם עלייתה .

הדשא ירוק ומעליו ערפל לילי טרם היעלמו . פתאום מתפרץ מצד שמאל מבין השיחים השחקן הראשי – צבי במימדים כבירים . הוא נכנס בריצה לפאתי השדה בליווי צלילים של ענפים שבורים והוא עצמו הוציא מגרונו קול מתגלגל ארוך , חזק , אותו אפשר היה לשמוע עד למרחקים . נעמדתי המום על סף היער , הפתעה גמורה , לא האמנתי למראה עיני . הצבי עצמו היווה ביטוי לגבריות בכל רמ"ח אבריו . הכתר מעל ראשו שיח של קרניים מסתעפות לכל הכיוונים . דומה לענף זקן של עץ בסיסו עבה אשר גדל במשך שנים , ומעליו קרניים הנעשים דקים יותר בהדרגה . כל המערך הזה התנוסס מעל המצח הרחב והחזק של הצבי . מתחת למצח הדומיננטי הפנים עצמם נראו מינוריים פחות בולטים . העיניים בורקות , גדולות וכל זה ממוקם על צוואר היוצא מהחזה , הפריט החזק ביותר בכל גופו . כל מיני בליטות נראו מעליו על מצע של שערות . החזה הקרין כוח לכיוון יריביו . החלקים העליונים של הרגלים האחוריות היו מפותחות במיוחד מותאם לתפקידו בטבע . הריצה שלו הייתה קלה להפליא בהתחשב במשקלו . צבע עורו התאים לרקע בטבע כולל האור ברגע נתון – אפרפר עם הדגשות כהות בכתמים בולטים ופה ושם גם כתמים לבנים . עם הזמן הצבי שינה את הריצה להליכה זהירה כשהוא נעצר לפעמים בדריכות למשמע צלילים אחרים . לא עבר זמן רב כשהופיע השחקן השני ממולו . לא הופתעתי בראותי צבי אחר עולה "הבמה" מצד ימין . הוא היה די רחוק מהמרכז ורק לאחר התקרבותו יכולתי להבחין בהבדלים בינו לבין הצבי שמשמאל המוכר לי . הצבי מימין היה יותר צעיר . כבר במבט ראשון הבנתי לפי הקרניים – צורתם היוותה דלילה , גם צבע השיער יותר בהיר , התנועות יותר קלות , גמישות . בעיני הוא היה גם יותר יפה . אין מה להתווכח – צעיר זה צעיר יפה . הוא היה פחות

מנוסה , הוא לא עצר בשביל להעריך את המצב בשטח . הוא החליט ללמוד את האויב בריצה קלה סביבו . הזקן בקושי הספיק להסתובב כדי להישאר בזוית עין נוחה במקרה והצד השני יחליט לתקוף . ה"ריקוד" הזה היה מעניין לכשעצמו – מאורע נדיר . מצלמת וידאו לא הייתה לי וחבל . בקטע המאוחר יותר של ה"ריקוד" נכללו גם גיחות קרניים ניסיוניות משני הצדדים . היה דומה להתחלת מאבק בין שני מתאגרפים על הזירה . הם גם למדו את שפועי המגרש בדקו אם אין בליטות בוגדניות על פני הדשא העלולות להיות גורליות לתוצאות המאבק . בינתיים החבורה שלנו התעוררה והצטרפה לצפות במתרחש . הספקתי גם להכיר את הפנים של חבריי בזמן הפתעה וסקרנות . מרקוס נדם במקום ללא נייע השפתיים קצת פעורות ועיניים פתוחות לרווחה . גם פנתס כאיש טבע וכפר התנהג בצורה דומה עם תוספת חיכוך הממזרי הרגיל בו היה אפשר להבחין בבקר שיניו בצבע זהב . הרשלייבלה בהתחלה לא התרשם במיוחד . כאיש אחראי ועסוק "מעל הראש" . המתרחש בשדה רק הפריע לו מחוסר תכלית . אבל אחרי זמן מה הוא גם נעצר והתחיל להביט על המתרחש . הפנים שלו לא אמרו הרבה אבל העובדה שהוא הסתכל בדבר "ילדותי" כזה כבר העיד שהוא לא נשאר אדיש .

נחזור לבמה .

בדיעבד הבנתי שהצבי הזקן – המנהיג השולט הכתיב את תנאי המאבק . הוא בחר לעצמו צד יותר גבוה של המגרש , גם הכריח את יריבו להתקרב אליו ולא להיפך . כאן עמדה להתרחש מערכה הרת גורל על חיים ומוות , מי ישלוט לאחר הקרב . לפנינו התפתח מאורע מכושף , כמו מעולם אחר . המאבק התחיל והנגיחה הראשונה הרצינית מצד הזקן . הוא ניצל את הפרשי הגובה ביניהם והשתמש בכל כובד גופו בריצה לכיוון הצעיר . את הנשק העיקרי , הקרניים הוא כופף קדימה על מנת לפגוע ביריבו . הצעיר חיכה עד לרגע האחרון ואז זו מדרכו של הזקן . התוצאה – כל הכוח של הראשון בוזבו לריק . העמדות התחלפו – הצעיר במקום עדיף – למעלה לא נתן לשני מספיק זמן להתכונן לתקיפה והזקן הספיק בקושי רק לכוון את קרניו מול האויב בעומדו במקום . לצעיר היה הכוח הנוסף שנוצר בזמן הריצה – האינרציה – והוא התקיף את הזקן בכל כוחו . שמענו רעש עצום ראינו גם ניצוצות אשר נוצרו בזמן ההתנגשויות בין הקרניים – "אש וגופרית" . הזקן נסוג אחורה אבל הרגליים האחוריות המפותחות עזרו לו להישאר בתמונה . בינתיים הקרניים הסתבכו ביניהם ושמענו כמה שברים טרם הפרדת הכוחות . הסיבוב הראשון הסתיים בניצחון של הצעיר "בנקודות" . הפסקה – הצדדים התרחקו האחד מהשני וניסו לצבור כוחות חדשים . שמענו את הנשימות החזקות בזמן התקרבותם לסביבתנו . מעניין הוא שלא היה איכפת להם נוכחותם של זרים . בינתיים האחראי "על התאורה" עשה את המוטל עליו . אפשר היה לחשוב שהוא השתמש ב"דימרים" מן הטבע . עם עלות השמש ההדרגתית הצורות נראו יותר חדות ובשלב זה גם כיווני קרני השמש אשר בינתיים עלתה מעל האופק התחילו להשפיע על משתתפי הלחימה . הצעיר , בתבונה אינטואיטיבית בנה את המשך הקרב על התשת הזקן . הוא השתמש בכל מיני תחבולות – הגמישות הצעירה שלו ומשקלו הפחות עזרו לו לעיף את יריבו . הצעיר הפך להיות הגורם המכתיב את הצורה והמיקום של ההתנגשויות הבאות – מלחמות הקרניים השבורות והמצחים המדממים . התפקידים התחלפו ביניהם במהלך הקרב . פה ושם הצעיר הצליח לדקור את הזקן גם מהצדדים הלא מוגנים . עם הזמן הזקן התחיל להיחלש . ניתן היה להבחין שהעמידה על רגליו לא הייתה יציבה , לעיתים קרובות יותר הוא ניסה למנוע התנגשויות ישירות , כוחותיו בגדו בו .

הסיוס היה טבעי ועצוב גם יחד . ברגע מסוים הזקן נסוג והיפנה את גופו לכיוון היער מצד ימין –
הצד ממנו בא מקודם הצעיר . הם בעצם התחלפו במקומותיהם פיזית אבל העיקר בעמדה
"פוליטית". הצעיר יצא למרכז הדשא והוציא מגרונו קול תרועת ניצחון שחזר עליה כמה פעמים .
הוא שם את צעדיו לכיוון ממנו בא הצבי הזקן . ומה גדולה הפתעתנו – שם חיכתה לו צביה –
נקבה עם קרניים קטנטנים , היא התבוננה במתרחש במשך כל הקרב . הצעיר ניגש אליה כמנצח
והחליט פה ומיד לקבל את המגיע לו לפי חוקי הטבע (דרווין) . הוא לא ציפה ש"הבחורה" תתנגד
ועוד איד . היא הכריחה אותו לאנוס אותה . רק כך היא יכלה לדעת עד כמה יהיו חזקים ובריאיים
העופרים ממנו (סינון טבעי – דרווין)

אנחנו עזבנו את המקום בחופזה . נגררנו אחרי המחזה ושכחנו שבאור יום חיינו בסכנה . למזלנו
חזרנו איך שהוא הביתה ללא הרפתקאות נוספות . נשארנו עם זכרון של חוויה בלתי נשכחת לנצח.

א.ה.